

[Langkilde.]

Jeg synes, vi skal videre ad den vej, og jeg vil altså gerne høre, hvorledes statsministeren ser på det.

Tanken om at give en særlig fritagelse for afgift på papirforbruget til tekst — jeg har godt set det i domprovst Bøghs forslag — synes jeg er betænkelig og vil føre til mange vanskeligheder. Man kunne jo også sige, at der var visse sider af teksten, som man måske ikke synes var så godt. Jeg synes, man kommer ind på en nærmere bedømmelse her, som ikke er heldig.

Jeg tror, at den vej, som er betrådt her, er rigtig. Jeg skal ikke komme ind på enkeltheder i lovforslaget. Jeg kan godt sige, at forslaget om tilsynsråd er ikke i og for sig umiddelbart tiltalende for mig, men jeg går ud fra, at det er et af de problemer, som vi kan diskutere i udvalget, og jeg kan i øvrigt på det konservatives partis vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Merete Bjørn Hanssen: På venstres vegne kan jeg give principiel tilslutning til statsministerens lovforslag. Det har jo allerede været nævnt her i dag, at lovforslaget imødekommer to af de seks konkrete forslag om yderligere støtte til dagspressen, som er fremsat i den betænkning, der ligger til grund for lovforslaget. Det er den samme betænkning, hvor de nuværende støtteforanstaltninger opgøres til at udgøre ca. 82 mill. kr. årlig.

Vi er i venstre tilfredse med, at statsministeren vælger at begynde med den form for yderligere støtte, som ifølge betænkningen har mest fremtidsperspektiv i sig. I offentligheden har man tilsyneladende mest hæftet sig ved, at der findes en udbredt modstand mod at dæmme op for bladdøden, der jo er den dystre baggrund for det lovforslag, vi behandler her i dag, gennem direkte statstilskud. Motiveringen er naturligvis frygten for, at sådanne tilskud vil koste pressen dens dyreste pris, uafhængigheden, men jeg forstår, at det er en frygt, som den socialde-

mokratiske ordfører, hr. Per Hækkerup, ikke deler.

Det var ønskeligt, om det foreliggende lovforslag, som lægger op til mere langsigtet at imødegå kroniske og fundamentale omkostningsproblemer, kunne bidrage til at samle opmærksomheden omkring den, synes jeg, væsentlige kritik, som betænkningen om dagspressen og samfundet retter mod produktivitetsudviklingen i avisindustrien. Det hedder jo i betænkningen, at det er en påfaldende modsætning til den øvrige industri, man kan konstatere i avisindustrien, den har ikke som den øvrige industri været præget af en god produktivitetsudvikling. Til de stærke indicier for påstanden om en dårlig produktivitetsudvikling i pressen hører efter betænkningens opfattelse, at produktiviteten målt som præstationen pr. beskæftiget pr. tidsenhed stort set har været præget af stagnation, men udvalget vil dog ikke se bort fra, at der muligvis er sket kvalitetsforbedringer.

Jeg vil gerne bringe et citat fra betænkningen, side 51, 2. spalte, hvor det hedder: „Selv om maskinudstyret gennem perioden er blevet fornyet og stærkt udbygget, har de mulige arbejdskraftbesparelser på denne vej vist sig beskedne. Mange forhold kan være medvirkende hertil. Effektivitetsfremmende lønsystemer er ikke blevet indført. Egentlig ny teknik er først i de senere år kommet ind i en stærk udvikling. Denne teknik har endnu kun fundet stedvis udnyttelse i dansk presse, og dens udbredelse vil forudsætte betydelig samarbejdsforståelse mellem ledelse og arbejdere, eksempelvis i henseende til nye bemandingsregler og overgangen til disse.“

Det glæder mig, at betænkningen har haft mod til at pege på denne ømme problemkreds, som må tages op i de mere langsigtede forsøg på at gennemføre dagspressens nødvendige strukturtilpasning på en sådan måde, at samfundet sikres det afgørende demokratiske gode, som en mangestemmig presse er.